

eller den, der ligger paa den lade Side. Vi har den Slags Folk i alle Etater, og dersom det bliver en Regel indenfor de forskellige Etater, at naar man blot kommer ind i Statens Tjeneste som ung Mand, saa vil man, naar man blot ikke gør noget, som man ligefrem bliver jaget bort for, naa op til den højeste Top, blot fordi man ligesom andre Mennesker bliver et Aar ældre og derfor faar dette Aar lagt til sin Anciennet —, hvis dette bliver Regelen i de forskellige Etater, er jeg bange for, at det i høj Grad vil svække Energien og Initiativet i Statstjenestemændenes Kreds, og derfor lægger jeg nogen Vægt paa, at man indenfor de Etater, hvor der er Mulighed for at skabe en naturlig Avancementsklasse, fastholder Avancementsmuligheden og Avancementsprincippet. Der er tillige en ret betydelig Forskel paa Embederne indenfor Folkekirken. Der er meget store og besværlige Embeder, og der er meget smaa og lette Embeder, og det vilde være ret urimeligt, om en Mand, der sad som Sognepræst i et af vore allerstørste Embeder, ikke var lønnet højere end den Mand, der sad som Præstovre paa Christiansø eller Hirsholmene eller en anden af vore Øer og havde en lille Menighed paa hundrede Mennesker eller færre, og det fører os hen mod dette, at vi maa have Præstembederne inddelt i Klasser, fordi de er af saa forskellig Størrelse og Ansvar for Ledelsen af dem er saa forskelligt. Endelig er Forflyttelse jo ikke altid af det onde. Det kan være heldigt baade for Menigheden og for Præsten, der skifter. Jeg taler ikke alene om de Tilfælde, hvor der er kommet et Modsætningsforhold mellem Præsten og hans Menighed; men ogsaa, hvor Forholdet mellem Præsten og Menigheden er jævnt godt, kan det i Virkeligheden vise sig, at det, at der har fundet et Skifte Sted, har haft Betydning baade for Manden, der har skiftet, og for Menigheden, der har faaet en ny Præst. Til allersidst vil jeg til Forsvar for Treklasesystemet fremhæve, at det er ganske givet, at skulde man have Enklasesystemet eller have Treklasesystemet endnu mere begrænset, vilde Slutlønnen i den højeste Lønningsklasse være blevet lavere, end den nu er foreslaaet, og havde vi kun faaet een Lønningsklasse, saa vilde Slutlønnen i denne ene Lønningsklasse selvfølgelig være kommet til at ligge relativt lavt, og jeg tror, det har nogen Betydning for den unge Mand, der staar og skal vælge sig sin Livsvirksomhed, om der er lidt, der straalere, at se op til. Han regner ikke saa

nøje ud, hvor mange Hundrede Kroner der i Løbet af hans Embedstid kan tilfalde ham, men han ser meget tid paa den Slutløn, der kan naas, den Top, han kan naa op til, og dette maa efter min Mening ogsaa tages med i Betragtning, naar vi skal bedømme, om det er rigtigt i en Etat som denne at indrette een Lønningsklasse eller, som her er foreslaaet, at fastholde de tre. Vi er altsaa indenfor Kommissionen kommet til det Resultat —, og jeg anbefaler dette Resultat —, at vi bliver staaende ved de 3 Lønningskasser, men ganske vist med en lille Ændring, den Ændring, at vi fra „Cylindersystemet“, om jeg maa bruge det Udtryk, er gaaet over til „Keglesystemet“.

Vi havde i den gamle Lønningslov lige mange Embeder i hver af de 3 Lønningsklasser; det er det, jeg kalder „Cylindersystemet“; i dette Forslag er der færre Embeder, 200, som det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen) gjorde opmærksom paa, i øverste Lønningsklasse, 400 i Mellemlassen, og alle de øvrige, altsaa de fleste, er i den tredie Lønningsklasse. Det er „Keglesystemet“, det System, vi har gennemført i saa stor Udstrækning som muligt i de senere Aar i Statstjenestemændenes Klassificering, gennemført i de store Etater, gennemført i Smaaetaterne overalt, hvor ikke særlige Forhold har gjort det umuligt. Jeg skal ikke her føre et almindeligt Forsvar for dette „Keglesystem“ — det er jo kendt nok, med hvilke Grunde det kan forsvares; men jeg vil dog bl. a. nævne, at denne Ordning vil medføre en Del færre Forflyttelser end „Cylindersystemet“. Det ligger i Sagens Natur, at naar der er færre Embeder i de Klasser, der er højest normerede i Løn, saa er der færre, der stræber efter at blive forflyttet, thi der er færre Embeder, der bliver ledige. Jeg tror derfor, at det System, som Kirkekommissionen og den højtærede Kirkeminister her foreslaar, er en god Modifikation af det nuværende Treklasesystem.

Inden jeg forlader dette Punkt, vil jeg gerne røre ved en lille Enkelthed, der hører herhen. Det er Spørgsmaalet om de Sognepræster, der tillige er Lærere. Der har ikke hidtil været nogen fast Regel for disses Lønningsmaade. Jeg kan saaledes huske, at i 1913 kom en af disse Tjenestemænd til mig og sagde, at han var blevet glemt ved Revisionen af Præstelønningsloven i 1913, idet man fra Administrationens Side havde erklæret, at han var ikke Præst, men han var Lærer.